



Erpe-Mere, 30 maart 2020

F S M A

T.a.v. de President

Congresstraat 12 – 14 te 1000 Brussel

Aangetekende zending

Mijnheer de President,

Op 25 maart 2020 heeft het bestuur van de Nationale Bank van België nv haar resultaten over het boekjaar 2019 openbaar gemaakt, en het jaarverslag op haar webpagina geplaatst. Deze vennootschap noteert op de markt van Euronext Brussels, onder het segment Continuumarkt (ISIN-code BE0003008019).

Als aandeelhouder van deze vennootschap moet ik vaststellen dat:

1. Het bestuur op het passief van de balans, als een schuld aan de eigenaars van de vennootschap, een eigen vermogen rapporteert gelijk aan 17.344.495.000,00 euro
2. In dat gerapporteerd eigen vermogen staat een te bestemmen jaarwinst opgenomen van 825.252.000,00 euro, waarvan echter een bedrag van 363.598.000,00 euro noch aan de reserves zal worden toegevoegd noch zal dit bedrag aan de eigenaars van de vennootschap worden uitgekeerd: het betreft immers een schuld van de vennootschap aan de Belgische Staat,
3. Onder het vreemd vermogen van de vennootschap wordt een (onbeschikbare) reserverekening opgenomen voor een saldo van 298.900.000,00 euro ¹

¹ In gerechtelijke procedures erkent het bestuur nochtans dat deze reserverekening tot haar eigen vermogen behoort (en GEEN schuld uitmaakt), en het bestuur moet er zich zeker ook bewust van zijn dat de Richtsnoeren van de ECB bepalen dat “Stille reserves of het opzettelijk onjuist weergeven van posten op de balans en winst- en verliesrekening onverenigbaar zijn met het voorzichtigheidsbeginsel”,



4. Onder “Toelichting 1 Goud en goudvorderingen” (pagina 138) stelt het bestuur: “Op 31 december 2019 is nog 9 ton goud beschikbaar voor de uitgifte door de Staat van verzamelaars- of herdenkingsmunten.”, zonder meer.

Elders in het jaarverslag (onder “2.2.7 Toelichtingen bij de jaarrekening - II. Regels in toepassing van de Organieke Wet en van wetten, statuten en overeenkomsten”) informeert het bestuur (op pagina 135): “Ingevolge artikel 37 van de organieke wet worden aan de Staat de meerwaarden gestort die bij de verkoop van goud aan de Koninklijke Munt van België werden gerealiseerd.”, opnieuw zonder meer.

- De aandeelhouder moet zelf in het jaarverslag op zoek gaan naar deze info, EN bovendien in staat zijn de noodzakelijke verbanden zelf te leggen,
 - Nergens wordt de – nochtans ingrijpende - werkelijke impact berekend van deze wettelijke bepaling, noch maakt het bestuur enige berekening, noch wordt deze (door de Wetgever bepaalde) uitgestelde schuld op transparante en correcte wijze op de balans tot uiting gebracht,
 - Meer nog: het bestuur toont voor dit bedrag van 378.305.771,60 euro niet gerealiseerde meerwaarden op haar goudvoorraad als een deel van haar eigen vermogen, welke als onvermijdelijk gevolg van de toepassing van deze wet nooit tot haar eigen vermogen zal worden gerealiseerd!
5. Daarnaast stelt het bestuur absoluut ten onrechte, en dus misleidend en bedrieglijk, onder “2.2.7 Toelichting bij de jaarrekening – boekhoudkundige principes en waarderingsregels” (pagina 130) dat:

“De officiële goud- en deviezenreserves van de Belgische Staat, die in de balans zijn opgenomen, (..). De betreffende activa hebben per balansdatum een marktwaarde van 26.246.564.000,00 euro, en er worden in het eigen vermogen van de vennootschap voor 10.068.000.000,00 euro niet gerealiseerde meerwaarden verbonden aan deze activa opgenomen.

Meerwaarden verbonden aan activa welke dus tot de eigendom van een andere rechtspersoon zouden toebehoren!

6. Bij elke andere Nationale Centrale Bank (NCB) van het ESCB zijn de officiële externe reserve-activa van het respectievelijke land de volstreekte eigendom van de NCB zelf, en worden de balansrubrieken “Herwaarderingsmeerwaarden” inderdaad terecht tot het eigen vermogen van de centrale banken gerekend. De uiteindelijke eigendomsrechten over het eigen vermogen liggen onbetwistbaar bij hun eigenaars (tenzij dit statutair anders is bepaald of beperkt, zoals bij de Banca d’Italia).

Wanneer de NBB, ook in haar jaarverslag (bestemd om vooral haar eigenaars, maar ook alle andere stakeholders correct en waarheidsgetrouw te informeren, en om te voldoen aan haar verplichtingen als beursgenoteerde vennootschap) stelt dat deze

activa van een andere rechtspersoon zijn, en dat de vennootschap zelf noch de eigenaars van de naamloze vennootschap nooit enig eigendomsrecht zouden kunnen doen gelden op de opbrengsten noch meerwaarden van deze activa (zonder hierover te willen uitweiden), dan mag het bestuur ook nooit een bedrag van 10.068.000.000,00 euro niet gerealiseerde meerwaarden als eigen vermogen tot uiting brengen.

Deze vaststellingen dienen hier niet verder te worden toegelicht, noch dienen er feitelijke discussies te worden gevoerd. Gezien de houding van het bestuur t.o.v. haar aandeelhouders werden gerechtelijke procedures gestart, waarvan we mogen aannemen dat deze wel de evidente duidelijkheid zullen brengen.

Het is daarentegen wel van belang om deze feiten vast te stellen, en te weten dat het bestuur, eveneens en ook in gerechtelijke procedures, erkent en bevestigt dat “de NBB onderworpen is aan de verplichting van financiële rapportering volgens het vereiste van het getrouw beeld bepaald in artikel 5 van het betreffende koninklijk besluit”.² Van een beursgenoteerde vennootschap zou men ook niets anders mogen verwachten.

Het Hof van Beroep

In het arrest van 28 oktober 2019 heeft Het Hof van Beroep wel gewezen op het belang van een voorzichtige rapportering omtrent het vermogen van de beursgenoteerde centrale bank. En ook dat “de risico’s van misleiding dienen beperkt te worden”.

Het Hof toonde zich hierbij alles behalve volledig bij het vellen van het arrest (en beperkte zich tot de boekingswijze van de onbeschikbare reserve), en had ook enkele belangrijke essentiële foute uitgangspunten (waardoor een procedure in cassatie werd gestart), maar u zal het, als toezichthouder over de (beursgenoteerde) vennootschappen met mij eens zijn dat mijn voorgaande opsomming onbetwistbaar aanleiding moet geven tot ernstige misleiding van de kleine beleggers. En dit voor werkelijk enorme bedragen. Feiten waar het Hof van Beroep beducht voor was en heeft willen vermijden, en ook terecht voor waarschuwt.

De beursnotering van NBB

Ondanks het feit dat deze beursnotering voor de centrale bank geen enkel ander nut heeft dan haar (50 %) particuliere eigenaars een kans op een exit te bieden, en ondanks alle praktische problemen die deze notering het bestuur schijnt te stellen (zoals het respect tonen voor de wettelijke verplichtingen zoals deze wel gelden voor elke andere vennootschap waarover u het toezicht voert), blijft men toch hardnekkig vasthouden aan deze notering.

Hieraan kunnen vasthouden wordt deze vennootschap enkel mogelijk gemaakt omdat verschillende partijen bereid blijven om weg te kijken van de fundamentele problemen, en

² Arrest van het Hof van Beroep van 28 oktober 2019 (pagina 11)

daar waar nodig zelfs belangrijke uitzonderingen willen toestaan. Zonder zich hierbij te bekommeren omtrent de enorme gevolgen voor de betrokken kleine beleggers.

Wanneer men:

1. Als Wetgever deze vennootschap vrijstelt van dezelfde nauwgezette controle op de essentiële informatieverplichtingen, zoals deze erkend worden belangrijk te zijn voor – de kleine beleggers in - elk ander beursgenoteerd bedrijf,
2. Er op die manier voor zorgt dat niet het FSMA, maar ook geen enkele andere autoriteit, ook maar enige (effectieve) controle uitvoert op de inhoud en kwaliteit van de financiële communicatie vanwege een bestuur,
3. En er dus ook niet wordt op toegezien of het bestuur zich wel degelijk houdt aan de verplichting van financiële rapportering volgens het vereiste van het getrouw beeld,

dan is het automatische en onvermijdbare resultaat een rapportering waarbij kleine beleggers voor enorme bedragen kunnen worden misleid en bedrogen. Hun schade is enorm, want als gevolg van deze ongecontroleerde (des)informatieverstreking noteert een aandeel met een gerapporteerd boekhoudkundig eigen vermogen van 43.361,00 euro per aandeel (per 31/12/2021) op hetzelfde moment tegen .. 2.430,00 euro (en op datum van dit schrijven zelfs beneden de 2.000,00 euro).

U zal het met mij eens zijn dat wanneer een vennootschap over de laatste jaren voor meerdere duizenden euro's per aandeel bijkomend reserveert, deze winsten dus niet uitkeert aan haar eigenaars, en deze reserveringen vertalen zich niet in koersstijgingen (integendeel: de beurskoers daalt in sterke mate), dat het volhouden aan de beursnotering ook aan dat laatste argument om ze wel in stand te houden totaal voorbijgaat. Het wordt de kleine beleggers onmogelijk gemaakt om de vruchten en de juiste waarde voor hun investering te realiseren.

Het feit van een notering op de continumarkt van Euronext Brussels geeft elke kleine belegger de – geruststellende - overtuiging dat de informatieverstreking vanwege het bestuur effectief en grondig wordt gecontroleerd. Zelfs vroeger Minister van Financiën Koen Geens leeft in deze overtuiging, zoals u gemeld werd in mijn schrijven van 28 januari 2019. ³

Uit een schrijven vanwege de actuele Minister van Financiën blijkt het tot de bevoegdheden van de externe bedrijfsrevisor (nu: Mazars Bedrijfsrevisoren) te behoren om te waken over “het waarheidsgetrouwe beeld van de jaarrekeningen van de NBB”. Het zal u bekend zijn (?) dat deze revisor 1) uitsluitend rapporteert aan .. het in de fout gaande bestuur zelf, en vooral ook 2) elke toelichting aan de eigenaars van de vennootschap weigert. Ja, zelfs weigert deel

³ Minister van Financiën Koen Geens in zijn brief van 6 augustus 2013:

“ Ten slotte is het zo dat de NBB, zoals elke beursgenoteerde onderneming, onderworpen is aan het toezicht van het FSMA. Ik heb dan ook geen reden om aan te nemen dat de informatie verspreid door de NBB niet waarheidsgetrouw, exact en oprecht zou zijn. ”

te nemen aan de jaarlijkse algemene vergadering! Daar waar het personeel van de bank wel het recht heeft op alle essentiële informatie, wordt ook dit basisrecht de kleine beleggers ontzegd! Zowel het vraagrecht wordt beperkt als wordt hen de kans ontnomen om transparantie en duidelijkheid te verkrijgen omtrent fundamentele informatie als de omvang en samenstelling van het eigen vermogen en de schulden van de vennootschap!

Op deze manier kunnen de kleine beleggers van de Nationale Bank van België inderdaad onmogelijk hun uiteindelijke vermogensrechten bepalen, noch kunnen zij hun gelopen risico's correct inschatten. Hieraan als toezichthouder niet verhelpen is niets minder dan schuldig verzuim.

Uw verantwoordelijkheid als toezichthouder

Daar waar u het wel tot uw verantwoordelijkheid rekent de kleine beleggers te beschermen door hen te waarschuwen voor de praktijken van als daar zijn malafide wijn- of whiskyhandelaars, zou u het zich kunnen permitteren de andere kant te blijven opkijken wanneer kleine beleggers in beursgenoteerde vennootschappen, voor miljarden euro's, worden misleid en bedrogen?

De Nationale Bank van België nv is een vennootschap welke ingeschreven staat op de lijst van vennootschappen welke beroep hebben gedaan op het openbaar spaarwezen, zij is beursgenoteerd. Tienduizenden kleine beleggers zijn betrokken en worden werkelijk heel zwaar getroffen. U zal niet betwisten dat ook de kleine beleggers in Nationale Bank van België effectief ook kleine beleggers zijn die eveneens en onverminderd het recht hebben op de bescherming zoals deze door de diverse Wetgevers als belangrijk, ja zelfs essentieel wordt beoordeeld.

Wanneer u het standpunt blijft behouden om niet verantwoordelijk te zijn omtrent de inhoud van de financiële communicatie, hoort het zeker wel tot uw morele verantwoordelijkheid om als toezichthouder op te treden wanneer u op de hoogte werd gebracht van een manifest foute gang van zaken. Waarbij een bestuur van een vennootschap bewust op een bedrieglijke en misleidende manier handelt die enorme schade veroorzaakt bij – hoofdzakelijk onwetende en weerloze – kleine beleggers.

U kan tussenkomen door bijvoorbeeld:

1. De bevoegde Minister van Financiën te wijzen op de manifeste tekortkomingen in de bescherming van deze kleine beleggers (dat u zelf noch enige andere instelling enige effectieve controle uitoefent), en hem te wijzen op de ernst van de actuele situatie (zoals hiervoor slechts gedeeltelijk werd beschreven),
2. Er bij het bestuur van de vennootschap werkelijk en dwingend op aan te dringen om de houding t.o.v. de kleine beleggers fundamenteel te wijzigen, en dus bijvoorbeeld:

- Te verplichten dat de externe revisor wel ter beschikking staat van de algemene vergadering van de eigenaars,
 - Als bestuur de aankondiging van vorig jaar niet effectief in de praktijk om te zetten: het bestuur zou immers voortaan geen enkele communicatie meer voeren over het vermogen van de vennootschap in termen van haar eigen of haar vreemd vermogen”,
 - In tegendeel dat het bestuur (minstens) haar antwoorden op alle schriftelijke vragen ook in detail opneemt in haar notulen (en deze publiceert op haar webpagina),
 - In haar communicatie (waaronder haar webpagina) haar eigen bijdrage te leveren om een volledige transparantie te geven omtrent haar activa en haar vermogen,
3. Minstens de markt te waarschuwen dat het FSMA, noch een andere instelling, enig toezicht houden op de financiële rapportering van de NBB, en dat er zich hierdoor bepaalde problemen (kunnen) stellen,
 4. Wanneer het bestuur noch de Minister van Financiën passend gevolg zouden geven, er op aandringen dat de vennootschap niet langer kan noteren op de continuummarkt van Euronext Brussels, doch dat deze notering enkel kan worden aangehouden op een marktsegment die wijst op “de speciale situatie”, op het totale gebrek aan controle van de financiële rapportering en op het feit dat men het bestuur zou toestaan te blijven rapporteren volgens “een eigen sui generis boekhoudkundig referentiekader”. Wat dan synoniem is voor een rapportering naar eigen inzichten, welke ook niet kan worden gecontroleerd, en dus werkelijk alles mogelijk maakt – inclusief het bedrog van de beleggers,
 5. Of andere instrumenten waarover u zelf, als toezichthouder met de nodige deskundigheid en verantwoordelijkheid, weet dat u over beschikt en welke effectief zijn om het vooropgestelde doel te bereiken.

Het bestuur van de Nationale Bank van België plaatst zich zelf systematisch buiten elke wetgeving zoals deze wel geldt voor elke beursgenoteerde vennootschap. Dit met het steeds vaker gebruikte argument van “het sui generis rechtskader”. Dit werd ook misbruikt inzake de wetgeving aangaande het respect voor genderquota in de raad van bestuur. Tot op het moment dat er werd gedagvaard.

De hier aangekaarte problemen zijn identiek, het bestuur acht zich buiten elke wet te mogen stellen en vindt dat zij niet mag worden gehinderd noch gecontroleerd. Zij bewijst zelf hoe ver en tot wat dit kan leiden, en tegelijkertijd dat dit niet in overeenstemming is met wat de wetgevers hebben willen bereiken. **Dergelijke houding kan onmogelijk worden aangenomen in combinatie met een beursnotering!** Ik ben ervan overtuigd dat ook u liever geen herhaling ziet van financiële rampen als recent Nyrstar, en eerdere voorbeelden als Arcopar, L&HSP, Fortis, en jammer genoeg zoveel andere.

In haar jaarverslag over 2019 valt vast te stellen dat het bestuur wel uw richtlijnen moet opvolgen in de financiële rapportering omtrent de verplicht te voorziene “COVID-19 passage”. Natuurlijk is ook deze verplichting van belang voor de kleine belegger, maar u zal samen met mij het relatieve belang inzien wanneer deze regel wel wordt nageleefd, terwijl men diezelfde aandeelhouder voor miljarden euro’s misleid in de rest van de rapportering. Waardoor hij zijn aandelen slechts kan verhandelen tegen amper 5 % van hun echte waarde.

Het is werkelijk onwaarschijnlijk dat u het belang niet zou inzien van de gevraagde dringende tussenkomst. Immers, op 18 mei is de jaarlijkse algemene vergadering voorzien.

Wegkijken van uw verantwoordelijkheid zou bovendien totaal niet te begrijpen zijn voor de tienduizenden professionele beleggingsadviseurs (waaronder mezelf) die uw dwingende reglementering dagelijks strikt moeten opvolgen, waarbij zij de kleine beleggers tot in het extreme moeten informeren en waarschuwen voor risico’s wanneer zij willen sparen of beleggen. Ook de CFO’s van andere beursgenoteerde vennootschappen, welke wel verplicht zijn om nauwgezet elke regel zeer strikt op te volgen (en waarbij geen komma verkeerd mag worden geplaatst mocht de kleine belegger hierdoor een fout beeld krijgen over het vermogen of de risico’s van de vennootschap) zouden het onbegrijpelijk vinden dat de toezichthouder en wetgever net wel dergelijk ingrijpende uitzonderingen zouden toestaan aan een beursgenoteerde centrale bank, zelf toezichthouder met (gezien de Belgische Staat de meerderheidsaandeelhouder is) dus een onbetwistbare voorbeeldfunctie wanneer het over transparantie en respect voor de eigen wetten gaat.

Dit schrijven dient te worden beschouwd als een bijkomende aanwijzing aan een toezichthouder dat er zich ernstige problemen stellen omtrent de houding vanwege een bestuur, welke volledig werd aangesteld door de meerderheidsaandeelhouder (zonder dat er zelfs ook maar één onafhankelijke bestuurder is). Een bestuur dat geen enkel respect toont voor de (onderliggende bedoelingen en belangen van de) wetten zoals deze gelden voor beursgenoteerde bedrijven, waarbij de toestand steeds verder evolueert en het vermogen van de vennootschap continu – en zonder nog enig respect voor de eigen Statuten – verder wordt afgeleid naar het vermogen van de meerderheidsaandeelhouder. Elke laatste transparantie lijkt te worden geweigerd, het einddoel is dan in zicht.

Het is een oproep om hulp, uw dringende tussenkomst is nu absoluut vereist, en deze effectieve tussenkomst weigeren zal bij latere schadeclaims zijn juridisch belang krijgen. Ik wordt graag geïnformeerd omtrent uw tussenkomsten minstens omtrent uw standpunten.

Met vriendelijke groet,

Jaak Van Der Gucht